

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/270/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1414212882
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Krajčo
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1414212882.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Krajča a členiek senátu JUDr. Jany Vičkovej a JUDr. Moniky Holickej v spore žalobcu: REAL PNB s.r.o., so sídlom A. Kmeťa 581/12, 968 01 Nová Baňa, IČO: 44 495 251, zastúpeného: Advokátska kancelária Michal Maťaš, s.r.o., so sídlom Sabinovská 12, Bratislava, IČO: 47 245 751, proti žalovaným: 1/ E. V., L.. XX.XX.XXXX, P. J. Y. XXXX/X, J., zastúpenej advokátkou: JUDr. Sylvia Filipová, so sídlom Radvanská 1, Bratislava, 2/ E. V., L.. XX.XX.XXXX, L. XX, J., adresa pre doručovanie: C. V., V. XX, J., o zaplatenie 11.867,64 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaných 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 6. júna 2018, č.k. 4C/160/2014-372, takto

rozhodol:

Odvolací súd v napadnutej vyhovujúcej časti a vo výroku o trovách konania rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovaným 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 11.786,14 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,15% ročne zo sumy 11.786,14 eura od 16.06.2014 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku a ročný úrok z omeškania od 16.06.2014 zamietol a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Prvoinštančný súd mal vykonaným dokazovaním preukázané, že v auguste 2013 žalovaná 1/ a žalovaný 2/ ako objednávateľa a žalobca ako zhotoviteľ uzatvorili ústnu dohodu o vypracovaní projektu stavebných úprav a rozpočet na rekonštrukciu bytu č. XX na X. G., nachádzajúceho sa na Y. A.. Č.. X E. J., zapísaný na LV č. XXXX, kat. územie T. E., ktorého je žalovaná 1/ výlučnou vlastníčkou. Súčasne sporové strany uzatvorili Zmluvu o dielo, predmetom ktorej bola oprava vnútorných priestorov bytu v rozsahu vypracovanej projektovej dokumentácie a dohode o vykonaní stavebných úprav podľa cenovej ponuky - rozpočet diela. Z Krycieho listu rozpočtu zo dňa 28.08.2013 zistil, že celkové náklady rekonštrukcie predmetného bytu boli vyčíslené na sumu vo výške 12.620,78 eura bez DPH (DPH = 2.524,16 eura) t.j. cena s DPH 15.144,94 eura (cena na základe ponuky zhotoviteľa). Rozpočet bol následne prepracovaný, kde cena nákladov bola znížená na sumu 9.889,70 eura bez DPH. Celkovo s DPH 11.867,64 eura. Žalobca listom zo dňa 02.06.2014 oznámil žalovanej 1/ ukončenie prác v zmysle dohody o vykonaní stavebných úprav a súčasne vystavil faktúru č. 2014009 dňa 02.06.2014 so splatnosťou 16.06.2014 na celkovú sumu s DPH 11.867,64 eura. Poukázal na to, že konateľ žalobcu G. G. vo svojej výpovedi uviedol, že sa so žalovanými a projektantom stretol v byte žalovanej 1/, kde sa dohodli na samotnej rekonštrukcii, pričom na uvedenom stretnutí mu bol predložený aj rozpočet rekonštrukcie spolu s projektovou dokumentáciou. Konateľ žalobcu tiež potvrdil, že žalovaná 1/ vybrala materiály, zabezpečovala výber podlahy, ako aj výber maľovky v obývačke a tiež označila veci, ktoré sa nachádzali v byte, ktoré bolo možné zničiť a ktoré bolo potrebné zachovať. Tiež potvrdil, že žalovaná 1/ sa zúčastňovala kladenia podlahy a dlažby. Z výpovede svedka O. S. mal preukázané, že na základe oslovenia žalovaného 2/ bol zamerať byt žalovanej 1/ za jej prítomnosti a na základe jej pripomienok urobil návrhy, ktoré zapracoval do projektu - rekonštrukcia bytu pre žalovanú 1/. Súčasťou

projektu bol rozpočet, ktorý bol dodatočne upravený na sumu 11.867,64 eura z ceny 15.144,94 eura. Svedok potvrdil, že predmetný projekt a rozpočet vo výške 15.144,94 eura bol odsúhlasený žalovanými 1/ a 2/ na spoločnom stretnutí v predmetnom byte, kde bol prítomný aj p. G. (za zhotoviteľa). Projekt bol vypracovaný na základe požiadavky pani V., čo vyplýva zo stretnutia. Z výpovede svedka O. I., zistil, že u pani V. na jeseň v roku 2013 pracoval na rekonštrukcii jej bytu a sťahovanie nábytku, škrabanie stien, penetrovanie, natiahnutie sieťky, búranie priečky, domurovanie priečky, výmena zárubní, dvere, rozvody vody hlavne do kuchynskej linky, stierky, maľby a dlažby. Práce ukončili pred Vianocami 2013. V priebehu rekonštrukcie sa so žalovanou 1/ stretol prvýkrát, keď im prišla otvoriť byt, zadávala im úlohy pri vysťahovaní nábytku. Počas rekonštrukcie p. V. chodila sa pozrieť cca 5-6 krát, čo je hotové a v akom štádiu. Poukázal tiež na to, že svedok B. G. vo svojej výpovedi uviedol, že v mesiacoch október, november a december 2013 vykonával v byte pani V. stavebné práce. V byte vytrhávali podlahy, škrabali omietky, osádzali zárubne, vodu, odpad a pod. Svedok jednoznačne potvrdil, že pri konečnom odovzdaní zrealizovaných prác boli odovzdané žalovanej 1/ a že pokyny na vykonanie prác im dávala žalovaná 1/, ktorá si zabezpečovala aj časť materiálov. Svedok T. G., uviedol, že pracoval na rekonštrukcii bytu p. V., ktorá kontrolovala práce, organizovala vypratávanie bytu, pripomienkovala, riešila usporiadanie dlaždíc, prechodových líšt, odsúhlasila vykonané práce. Keď pani povedala zmeny, tieto prekonzultovali s p. G.. Svedok L. S. vo svojej výpovedi jednoznačne uviedol, že p. V. sa chodila pozeráť na priebeh prác počas rekonštrukcie bytu a ona ich prvýkrát pustila do bytu, aby mohli začať pracovať na rekonštrukcii. Nemá vedomosť o žiadnych vadách a nedorobkoch na vykonaných prácach. Zo záverov Znaleckého posudku č. 13/2017 zo dňa 23.02.2017 vypracovaného znalcom Ing. Jurajom Nagyom, PhD., z odboru Stavebníctvo, odvetvie pozemné stavby, odhad hodnoty nehnuteľností, odhad hodnoty stavebných prác zistil, že celkové náklady za stavbu - rekonštrukcia predmetného bytu boli ohodnotené na sumu vo výške 8.799,02 eura bez DPH (10.558,82 eura s DPH) a znalcom vyčíslené práce navyše predstavujú sumu 1.022,76 eura bez DPH (1.227,31 eura s DPH) t.j. stavebné práce v celkovej cene 9.821,78 eura bez DPH.

3. Takto ustálený skutkový stav veci posúdil po právnej stránke podľa § 631, § 633 ods. 1, § 634 ods. 1 a 2, § 644, § 517 ods. 1 prvá veta, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, a dospel k záveru, že žalobca je dôvodná. Poukázal na to, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že medzi žalobcom ako zhotoviteľom a žalovanými ako objednávateľmi došlo v auguste 2013 k uzavretiu zmluvy o dielo, predmetom ktorej bola rekonštrukcia bytu žalovanej 1/ na Y. A. Č. X E. J. podľa projektu a rozpočtu vypracovaného projektantom Róbertom Andrejkom. Žalovaní pred uzavretím zmluvy o dielo spoločne kontaktovali žalobcu ako zhotoviteľa diela a projektanta, ktorý zameral predmetný byt žalovanej 1/ a na základe jej požiadaviek, pripomienok a predstáv vypracoval projekt rekonštrukcie jej bytu súčasťou ktorého je rozpočet prác a dodávok. Rozpočet a projekt, ktorý bol odsúhlasený žalovanými a odovzdaný žalobcovi na osobnom stretnutí, ktoré sa uskutočnilo v byte, ktorého je výlučnou vlastníčkou žalovaná 1/ a byt užívala v danom čase sama. Po uzavretí zmluvy o dielo žalovaná 1/ uvoľnila žalobcovi svoj byt za účelom jeho rekonštrukcie. Zmluva o dielo na rekonštrukciu bytu žalovanej 1/ bola uzavretá v ústnej forme na osobnom stretnutí účastníkov konania na základe projektu a rozpočtu od projektanta Róberta Andrejku, ktorý žalovaní poskytli žalobcovi. Svedok O. S. vo svojej svedeckej výpovedi potvrdil, že žalovaní na spoločnom stretnutí v predmetnom byte súhlasili s vykonaním prác žalobcom a odsúhlasili predložený rozpočet rekonštrukčných prác. Tento svedok tiež explicitne potvrdil, že vypracovanie rozpočtu na prvom stretnutí vyžadovala žalovaná 1/. Svedok O. S. pred súdom vypovedal, že sa na stretnutí v byte žalovanej 1/ dohodol, že rekonštrukčné práce v jej byte bude realizovať žalobca, že rozsah prác bol dohodnutý u žalovanej 1/ v jej byte, a že projekt rekonštrukcie vypracoval na základe jej požiadavky. Súd mal z výpovedí svedkov preukázané, že v byte žalovanej 1/ sa vykonávali rekonštrukčné práce uvedené v rozpočte, že žalovaná 1/ im sprístupňovala byt, dávala pokyny v súvislosti s vykonávanou rekonštrukciou a organizovala práce. Teda bolo výpoveďami svedkov preukázané, že v priebehu rekonštrukčných prác žalovaná 1/ pravidelne chodila do bytu, kontrolovala realizáciu diela a dávala pracovníkom žalobcu pokyny, prípadné zmeny, práce navyše oproti projektovej dokumentácii. Na základe vyhotoveného znaleckého posudku č. 13/2017 (znalec Ing. Juraj Nagy, PhD.) je preukázané, že žalobca v byte žalovanej 1/ vykonal stavebné práce, ako i rozsah vykonaných prác a ich cenu. Stavebné práce boli vykonané v celkovej cene 9.821,78 eura bez DPH (t.j. + DPH = 11.786,14 eura). Znaleckým posudkom mal preukázané skutkové tvrdenia žalobcu o vykonaní rekonštrukčných prác a o ich celkovej cene. Na základe uvedeného dospel k záveru, že žalobca na základe zmluvy o dielo vykonal práce riadne a včas, ktoré žalovaná 1/ za prítomnosti žalovaného 2/ prevzali. Po ukončení prác zhotoviteľ vystavil faktúru za cenu diela s lehotou splatnosti 16.06.2014. Keďže žalovaní cenu za dielo v lehote splatnosti neuhradili, podanej žalobe vyhovel a žalovaných zaviazal na splnenie povinnosti tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku. V časti istiny vo

výške 81,50 eur spolu s úrokom z omeškania však žalobu zamietol, nakoľko znaleckým posudkom bolo preukázané, že celkové náklady za stavbu - rekonštrukcia predmetného bytu, boli ohodnotené na sumu vo výške 10.558,82 eura s DPH a znalcom vyčíslené práce navyše predstavujú sumu 1.227,31 eura s DPH t.j. spolu 11.786,13 eura (11.867,64 - 11.786,13). Nestotožnil sa s obranou žalovanej 1/, ktorá popierala svoju pasívnu vecnú legitimitáciu s odôvodnením, že nebola zmluvnou stranou zmluvy o dielo týkajúcej sa rekonštrukcie jej bytu. Vykonaným dokazovaním mal totiž preukázané, že žalovaná 1/ je výlučnou vlastníčkou bytu, v ktorom sa rekonštrukčné práce vykonávali, požiadala projektanta o vypracovanie projektu, byt sa rekonštruoval podľa jej požiadaviek a predstáv, spoločne sa žalovaným 2/ si zabezpečovala časť materiálov na rekonštrukciu, osobne sa stretla s konateľom žalobcu pri uzatváraní zmluvy a dávala pracovníkom pokyny na jeho realizáciu, realizáciu diela osobne kontrolovala a napokon realizované dielo prevzala a začala ho užívať. Poukázal na listinné dôkazy, kde žalovaná 1/ bola objednávateľom diela, čo dokazuje krycí list vypracovaného rozpočtu, kde sú uvedení ako objednávateľia obaja žalovaní. Nakoľko zo žiadnych skutočností nevyplýva, že by nemala byť zmluvnou stranou zmluvy o dielo, mal za to, že pasívna vecná legitimitácia žalovanej 1/ bola v konaní nepochybne preukázaná. Za klamlivú a zavádzajúcu považoval obranu žalovaného 2/, ktorý namietal, že zaplatil žalobcovi zálohu na cenu prác vo výške 6.000 eura, nakoľko v konaní žiadna záloha poukázaná žalobcovi nebola preukázaná; práve naopak, žalobca (konateľ) jednoznačne vyvrátil, že by bol prijal akúkoľvek zálohu na cenu diela. Záverom poukázal na konanie žalovaných, ktorí pred žalobcom ako i pracovníkmi pri zadaní a vykonávaní rekonštrukcie bytu vystupovali ako manželia a žalobca nemohol mať vedomosť o tom, že by neboli manželmi. Vymyslenú verziu žalovanej 1/, že jej exmanžel (žalovaný 2/) jej mal ponúknuť rekonštrukciu jej bytu, aby sa k nej vrátil, vyvracia aj skutočnosť, že sa k nej nevrátil a so žalovanou v predmetnom byte nebýva. Žalovaná 1/ sa v celom konaní účelovo snažila preniesť bremeno záväzku na svojho exmanžela (žalovaného 2/), ktorý v čase začatia konania bol vo výkone trestu odňatia slobody za majetkovú trestnú činnosť a na ktorého majetok bol v priebehu konania vyhlásený konkurz, ktorý bol pre nedostatok majetku zrušený, teda žalovaná 1/ vedela, že je nemajetný (bezdomovec) a nebude mať ako dlh splniť. Keďže žalovaní sa dostali do omeškania s plnením svojho peňažného záväzku, má žalobca právo na zaplatenie ročných úrokov z omeškania, ktoré mu prislúchajú, vo výške o 5 percentuálnych bodov vyššej ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu (§ 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.). Uviedol tiež, že časť úrokov z omeškania vo výške 5,25% zamietol, nakoľko základná úroková sadzba NBS (p.a.) v občianskoprávných vzťahoch kedy sa žalovaní dostali do omeškania bola stanovená vo výške 5,15% ročne odo dňa splatnosti faktúry č.2014009. O trovách konania rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a žalobcovi, ktorý mal podľa súdu prvej inštancie plný úspech, priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške.

4. Proti tomuto rozsudku podala do vyhovujúceho výroku vo veci samej v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná 1/, ktorá žiadala napadnutý rozsudok v tejto časti zmeniť a žalobu podanú proti nej v celom rozsahu zamietnuť, alebo ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Odvolanie odôvodnila tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd jej nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Poukázala na to, že žalobca v konaní tvrdí, že medzi stranami bola uzavretá ústna zmluva o dielo podľa ustanovení Obchodného zákonníka, pričom v žalobe tvrdí, že práce boli priebežne kontrolované žalovaným 2/ a boli priebežne odovzdávané do užívania, po ukončení všetkých zmluvných stavebných úprav bolo dielo odovzdané a riadne prevzaté žalovaným 2/, ktorý prisľúbil okamžité uhradenie pohľadávky za vyhotovené dielo, no nestalo sa tak, na výzvy k predloženiu faktúry za vyhotovenie diela, ani na telefonické urgencie nereagoval, resp. reagoval podráždene a vyhýbavo a dňa 02.06.2014 bola teda splnená povinnosť vyplývajúca z ústnej dohody medzi ním a žalovanými, ktorí povinnosť zaplatiť za dodanie dojednaného materiálu a vykonanie dohodnutých prác v plnej výške nesplnili. V podanej žalobe žalobca sám uvádza, že práce kontroloval žalovaný 2/, taktiež konštatuje, že prevzal dielo a prisľúbil okamžité uhradenie pohľadávky. V rovnakom kontexte je napísané aj vyjadrenie žalobcu, doručené súdu 21.11.2014. Žalobca tiež pred vystavením faktúry urgoval žalovaného 2/, aby mu dielo zaplatil. Keď odmietol, až následne vystavil faktúru, čo je opäť zrejmé z podanej žaloby. Potvrdila, že je výlučnou vlastníčkou bytu č. XX na Y. X E. J.. V druhej polovici r. 2013 jej bývalý manžel - žalovaný 2/ navrhol, že jej zabezpečí a odfinancuje rekonštrukciu bytu tak, ako si dlho priała. Nikdy so žalobcom o rozsahu rekonštrukcie a ani o cene diela nerokovala, žiadnu zmluvu s ním neuzavrela a dielo neprevzala, čo uviedla i v konaní. Právnu konštrukciu pre uplatňovanie nároku, že sa zapájala do rokovaní o rekonštrukcii, že dielo prevzala a zaviazala sa za neho zaplatiť, žalobca zvolil až v priebehu samotného konania. Nikdy nebola účastníčkou zmluvy o

dielo, na základe ktorej si uplatňuje žalobca svoj nárok. Výlučne žalovaný 2/ bol zmluvnou stranou na strane objednávateľa, i keď dielo bolo realizované na nehnuteľnosti, ktorá je v jej výlučnom vlastníctve. Z charakteru zmluvy o dielo vyplýva, že objednávateľom diela môže byť osoba rozdielna od vlastníka nehnuteľnosti, čo bolo známe aj žalobcovi a vyplýva to aj z listu žalobcu z 02.06.2018, ktorý jej zaslal a ktorý je súčasťou spisu. Zotrvala preto na argumentácii, že nie je v tomto spore pasívne legitimovaná, čo potvrdzuje vo svojej výpovedi aj žalovaný 2/, ktorý nikdy nerozporoval, že zmluvu o dielo uzavrel a ani svoj záväzok zaplatiť cenu diela. Žalobca, napriek odlišnej skutkovej konštrukcii, uvedenej v žalobe i v písomnom vyjadrení z 21.11.2014, predložil súdu v priebehu konania ako dôkaz krycí list rozpočtu z 28.08.2013. Predmetný krycí list nikdy nevidela, nepodpísala, oboznámila sa s ním až v konaní, rovnako aj žalovaný 2/, čo vyplýva aj z jeho výpovede na pojednávaní (19.05.2015). I keď žalobca ničím nepreukázal, že tento listinný dôkaz bol reálne vypracovaný v čase, v akom tvrdí, že bol odsúhlasený čo i len jedným žalovaným, súd ho akceptoval ako listinný dôkaz, ktorý mi mal byť pred údajným uzavretím zmluvy predložený. Pritom svedok O.J. S. na pojednávaní konanom 19.05.2015 vypovedal, že "tento rozpočet bol dodatočne upravený, teda na sumu 11.867,64 eura oproti pôvodnému návrhu, ktorý bol vo výške 15.164,94 eura, teda na základe skutočne vykonaných prác. Z tohto vyjadrenia bez pochyb vyplýva, že rozpočet, založený do spisu s dátumom 28.08.2013, o ktorom žalobca tvrdí, že bol nimi oboma odsúhlasený, v rozhodnom čase neexistoval. Tvrdenia žalobcu o schválenom rozpočte oboma žalovanými, navyše s hlavičkou "rekonštrukcia bytu p. E. S. E.. V.", preto nemožno brať vážne, najmä, ak ešte zoberieme do úvahy výpoveď svedka S., ktorý 19.05.2015 vypovedal, že uvedení sú tam "spoločne, väčšinou sa dáva manžel manželka". Teda názov stavby je v predmetnej listine uvedený tak, ako sa "väčšinu dáva", nie podľa reality a strán zmluvy. Preto nie je možné konštatovať, že táto listina, ktorá v čase uzavretia zmluvy žalobcu so žalovaným 2/ neexistovala, preukazuje to, že bola zmluvnou stranou. V snahe preukázať, že je nositeľom záväzku, svedok tvrdil, že si vypracovanie rozpočtu u neho objednala ja, i keď to bol žalovaný 2/, čo vyplýva aj z písomného vyjadrenia žalobcu (24.11.2014). Napriek tomu súd túto dôkaznú konštrukciu žalobcu bez výhrad prijal. Žalovaný 2/ počas celého konania trval na tom, že len on bol objednávateľom prác a ona sa rokovaní a ani ich vzájomných dohôd nezúčastnila. Vo svojej výpovedi na pojednávaní, konanom 19.05.2015 vypovedal, že sa s konateľom žalobcu dohodol, že cena prác bude vo výške 11.000 eur a súčasne uviedol, že mu zaplatil v hotovosti čiastku 6.000 eur, a to v troch splátkach (3.000 eur a 2 x po 1.500 eur). V listine, ktorá bola na tomto pojednávaní založená do spisu, bol uvedený text: "streda 16.10.2013 začiatok, Palino 24.10.2013 - 3.000 eur", čo je potvrdené podpisom". Nad tým je iným perom napísané "2 x 1.500,- €. Parkety 470,- €, vypínače LOE béžové, béžové vypínače KARINA, zásuvky, električka 01.11.2013 suma 200,- Eur, 50,- € prevzal" s podpisom. Na predmetnej listine je tiež uvedené: "záloha 400,- € dvere, pod tým Robo 100 €". Konateľ žalobcu po nazretí do listinného dôkazu uviedol, že je to jeho podpis. Potvrdil, že prevzal od žalovaného 2/ 3.000 €, i keď vypovedal, že malo ísť o "vrátenie dlžoby". Žiadnym spôsobom ju nešpecifikoval, nepreukázal, napriek tomu súd úhradu preddavku vo svojom rozhodnutí nezohľadnil a vo svojom rozhodnutí neodôvodnil. Je vylúčené, išlo o vrátenie dlžoby, keďže sa pred uzavretím zmluvy o dielo nepoznali. Ak by aj žalobca takúto čiastku žalovanému 2/ poskytol, čo je naozaj málo pravdepodobné, nepochybne by tak neurobil bez spísania zmluvy o pôžičke. Avšak ani takáto listina neexistuje, ako neexistuje ani tvrdená pôžička. Bližšie okolnosti svojich tvrdení o pôžičke nezrejmil s tým, že túto skutočnosť neuviedol, lebo nesúvisí s konaním. Žalovaný 2/ žalobcovi preddavok vo výške 6.000 eur uhradil, o čom svedčí nielen do spisu založená listina, ale najmä reakcia žalobcu, keď v závere pojednávania (19.05.2015), kde bola súdu predložená listina s uvedením výšky preddavkov s podpisom žalobcu navrhol mimosúdne riešenie sporu zaplatením čiastky 6.000 eur, čo bohužiaľ žalovaný 2/ nevyužil. Poukázala tiež na to, že svedkovia, ktorí v tejto právnej veci vypovedali, sú spolupracovníci žalobcu, a preto považuje ich svedectvo za účelové a ovplyvnené tým, že konateľ žalobcu s nimi o veci "debatuje", čo vyplýva aj z výpovede svedka S. 19.05.2015. Tvrdenia, prezentované svedkom O. S., že ho požiadala o vypracovanie rozpočtu a následne ho odsúhlasila, sa nezakladajú na pravde. S nikým nerokovala, jeho nepoznala a s istotou ho nežiadala o vypracovanie rozpočtu. Vychádzajúc z hlavičky rozpočtu, ktorý žalobca založil do spisu, je zrejmé, že tento mal byť vypracovaný žalobcom, i keď podľa slov svedka tento vypracoval on a odzrkadľuje skutočne realizované práce, ktoré však boli skončené o niekoľko mesiacov neskôr (december 2014), ako je dátum na rozpočte (28.08.2018). Navyše svedok podľa jeho vlastných slov za deklarovанú prácu nedostal od žalobcu zaplatené. Ani názov stavby, kde sú uvedení obaja žalovaní, nie je dôkazom o uzavretí zmluvy o dielo z jej strany, nakoľko to tam svedok S. uviedol v tejto podobe preto, lebo sa obvykle uvádza manžel - manželka. Na jednej strane svedok uvádza, že "oficiálne vlastne ani nebol objednaný projekt", na druhej strane tvrdí, že to bolo na základe jej požiadavky. Ak by to tak bolo, predpokladám, že by žiadal odo mňa, aby mu realizovanú prácu zaplatila, čo sa však nikdy nestalo,

keďže ho v skutočnosti o nič nepožiadala a ani sa nepoznali. Existujú preto pochybnosti, či súdu predložený listinný dôkaz - krycí list rozpočet, nebol pripravený v tejto podobe až za účelom podania žaloby. Tvrdenia žalobcu nepreukazuje ani výpoveď svedka O. I., ktorý len uviedol, že označila, ktorý nábytok zostáva a ktorý je potrebné vyhodiť a taktiež spomenul, že do bytu prišli robiť elektrikári žalovaného 2/, ktorí im "...to celé rozbili". Uzavretie zmluvy o dielo z jej strany nepotvrdzujú ani výpovede svedka B. G. a svedka T. G., ktorí potvrdili len to, že im dávala pokyny, otvárala dvere a ukazovala, ktorý nábytok zostáva a ktorý nie, pričom na dverách na zvončeku je meno p. V.. V súvislosti s odovzdaním diela tiež zdôraznila, že neexistuje žiaden zápis, napr. protokol o odovzdaní a prevzatí diela a nedostala a neprevzala ani zoznam zhotovených vecí, o ktorom hovoril vo svojej výpovedi konateľ žalobcu. Z výpovedí svedkov je pritom zrejmé, že boli informovaní, čo je predmetom sporu, že práce neboli zaplatené a dokonca časovo situovali realizované práce. I keď sú svedkovia ako živnostníci závislí od žalobcu, z ich výpovedí nevyplýva, že by uzavrela zmluvu o dielo, resp. že dielo prevzala. Neexistujú pritom listinné dôkazy, ktoré by preukazovali tvrdenia žalobcu, že dielo objednala alebo prevzala, pričom to, že sa vyjadrovala k farbe steny, resp. ukázala, ktorý nábytok treba vyhodiť, príp. ktorý materiál ide do ktorej izby, nepotvrďuje tvrdenia žalobcu, že je taktiež zmluvnou stranou. Navyiac, aj sám žalobca vo svojom písomnom vyjadrení z 21.11.2014 uvádza na str. 2, že stavebné úpravy boli realizované podľa "...predloženého rozpočtu, ktorý si odporca v II. rade nechal vypracovať na základe projektovej dokumentácie v prospech odporkyne v I. rade", čo je v rozpore s tvrdením svedka S. a aj neskoršími tvrdeniami samotného žalobcu. Napriek absencii jediného listinného dôkazu, zmene argumentácie žalobcu v priebehu konania a rozporom vo výpovediach svedkov, na čo poukázala aj v záverečnej reči, súd považoval tvrdenia žalobcu za preukázané a rozpormi v konaní a ani v zmene obsahu vyjadrení žalobcu sa vo svojom rozhodnutí nevysporiadal. Rozhodnutie súdu je založené len na účelových tvrdeniach žalobcu, pričom sa nevysporiadal ani s ďalšími rozpormi, ktoré v priebehu konania vyšli najavo ohľadne jednotlivých tvrdení žalobcu, ktoré v priebehu sporu upravoval. Konštatovala, že vo vykonanom dokazovaní nemajú oporu zistenia súdu, podľa ktorých spoločne kontaktovali žalobcu, čo ani nikto netvrdil, že jej bol predložený projekt a cenová ponuka, ktorá v podobe, ako bola predložená súdu jednoznačne neexistovala, aj keby som zadala vypracovanie projektu projektantovi - svedkovi O.. S., ako sa domnieva súd prvej inštancie, neznamená to, že uzavrela zmluvu so žalobcom, nakoľko je potrebné rozlíšiť dva rozdielne subjekty, a to projektanta a žalobcu. Súdom uvádzaná skutočnosť, že "im sprístupňovala byt", nebola taktiež preukázaná a nie je ani pravdivá, nakoľko z vykonaného dokazovania je jednoznačne bez akýchkoľvek pochybností zrejmé, vychádzajúc z tvrdení žalobcu, že sa z bytu odsťahovala a odovzdala kľúče žalobcovi. V určitom období sprístupňoval byt žalovaný 2/, čo taktiež uviedol v konaní žalobca. Taktiež nie je pravdou, že zadávala pokyny na práce navyiac, ale ak má súd túto skutočnosť za preukázanú, mal ju zaviazat' k úhrade v rozsahu prác navyiac a nie k úhrade celého diela. Pokiaľ súd zdôraznil, že si mala spoločne so žalovaným 2/ zabezpečiť časť materiálu, nikto zo svedkov nevypovedal, že ju videl niekde platiť materiál a tento priniesť do bytu. Táto situácia totiž nikdy nenastala. Svedkovia, ktorí ako živnostníci pracujú pre žalobcu, mohli maximálne vidieť, že v byte časť materiálu bola, ale to, že si ho zabezpečila sama, dedukovali z menovky na zvončeku. Táto skutočnosť však opäť nemá žiadnu váhu pri rozhodovaní, či zmluvu o dielo so žalovaným uzavrela. Tvrdenie, že dielo prevzala nemá opäť žiadnu oporu vo vykonaných dôkazoch a neexistuje o tom žiaden relevantný dôkaz. Napokon uviedla, že si je vedomá toho, že má zrekonštruovaný byt, avšak rekonštrukciu si neobjednala, neuzavrela zmluvu a nezaviazala sa za dielo zaplatiť. Súd mal zaviazat' na zaplatenie diela výlučne žalovaného 2/, keď žalobca v konaní neuniesol voči nej dôkazné bremeno, a to z dôvodu neexistencie dôkazu a akejkoľvek listiny, ktorá by ho pred vznikom "problému nezaplatenia" s rekonštrukciou spájala. Jedinou listinou, ktorú predložil, je krycí list, ktorý je pozmeňovaný po rekonštrukcii, nepodpísaný a neexistuje jediný dôkaz, že vôbec existoval pred rekonštrukciou. V priebehu konania bolo preukázané, že žalobca a žalovaný 2/ uzavreli ústnu zmluvu, čo súhlasne obaja tvrdia a napriek tomu ju súd zaviazal k povinnosti uhradiť dielo spoločne a nerozdielne a argument, že účastníci môžu uzavrieť zmluvu aj v prospech tretieho, ignoroval. Podľa jej názoru sa jedná o nepreskúmateľné rozhodnutie, založené na dohadoch a domnienkach, s významným priestorom pre tvrdenia žalobcu a bez vysporiadania sa s dôkazmi, ktoré predložila. Rozhodnutie súdu považuje za arbitrárne, jednostranné, nepresvedčivé a nezodpovedá požiadavkám, kladeným na riadne odôvodnenie rozhodnutia, ktoré by dalo jasné zrozumiteľné odpovede na právne a skutkové otázky, súvisiace s rozhodnutím. S poukazom na uvedené žiadala podanému odvolaniu vyhovieť.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal do vyhovujúceho výroku vo veci samej v zákonom stanovenej lehote odvolanie aj žalovaný 2/, ktorý napadnutý rozsudok žiadal zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Namietal, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym

skutkovým zisteniam, jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a nesprávnym procesným postupom taktiež znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Zdôraznil, že žalobca uvádza, že medzi stranami bola uzavretá ústna zmluva o dielo podľa ustanovení Obchodného zákonníka, pričom podľa tvrdenia žalobcu priebežne kontroloval a preberal vykonané práce a po ukončení všetkých zmluvných stavebných úprav dielo riadne prevzal, prisľúbil okamžité uhradenie pohľadávky, no nestalo sa tak a na výzvy a telefonické urgencie nereagoval, resp. reagoval podráždene a vyhýbavo. Poukázal na to, že žalovaná 1/ nikdy nebola účastníčkou ústnej dohody zmluvy o dielo, na základe ktorej si uplatňuje žalobca svoj nárok, keď zmluvnou stranou na strane objednávateľa bol výlučne on, i keď dielo bolo realizované na nehnuteľnosti, ktorá je vo výlučnom vlastníctve žalovanej 1/, čo potvrdil aj vo svojej výpovedi. Nikdy nepopieral, že zmluvu o dielo uzavrel a ani svoj záväzok zaplatiť cenu diela. Žalobca, napriek odlišnej skutkovej konštrukcii, uvedenej v žalobe i v písomnom vyjadrení z 21.11.2014, predložil súdu v priebehu konania ako dôkaz krycí list rozpočtu z 28.08.2013. Predmetný krycí list však on nikdy neschválil. Pritom svedok O. S. na pojednávaní, konanom 19.05.2015 vypovedal, že "tento rozpočet bol dodatočne upravený, teda na sumu 11.867,64 eura oproti pôvodnému návrhu, ktorý bol vo výške 15.164,94 eura, teda na základe skutočne vykonaných prác, ktoré mali byť vykonané firmou REAL PNB s.r.o. Z tohto vyjadrenia bez pochyb vyplýva, že rozpočet, založený do spisu s dátumom 28.08.2013, o ktorom žalobca tvrdí, že bol odsúhlasený ním a jeho bývalou manželkou, ktorú v tom čase ešte ani nepoznal, lebo pri zameraní rozlohy bytu a rozhovore čo všetko by sa malo v byte prerábať bol prítomný p. S., nebol obidvomi schválený ani odsúhlasený. Napriek tomu súd túto dôkaznú konštrukciu žalobcu bez výhrad akceptoval. Vo svojej výpovedi na pojednávaní, konanom 19.05.2015 tiež uviedol, že sa s konateľom žalobcu dohodol, že cena prác bude vo výške 11.000 eur. Súčasne uviedol, že mu zaplatil v hotovosti čiastku 6.000 eur, a to v troch splátkach (3.000 eur a 2 x po 1.500 eur). Listina, ktorá bola na tomto pojednávaní založená do spisu, to potvrdzuje, pričom konateľ žalobcu po nazretí do nej potvrdil, že je to jeho podpis, teda potvrdil, že od neho prevzal 6.000 eur, i keď vypovedal, že sa malo jednať o "vrátenie dlžoby", hoci nikdy si od žalobcu žiadne peniaze nepožičal a uvedené peniaze mu dal ako súčasť ústnej dohody o vyplatení polovice čiastky predmetného rozpočtu a krycieho listu. Poukázal tiež na to, že so žalovanou 1/ nikdy nevystupovali ako manželia, ani že by sa chceli k sebe vrátiť a obnoviť vzťah. Všetci zúčastnení vedeli, že sú rozvedení, každý žije svojím životom a on mal v tej dobe vzťah, v tej dobe s dobrou kamarátkou p. S.. Na záver poukázal na jednostranné vedenie súdneho sporu, pochybenia súdu v predmetnej veci s tým, že rozhodnutie súdu považuje za jednostranné a nepresvedčivé.

6. Žalobca vo vyjadreniach k odvolaniam žalovaných žiadal napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že odvolacie dôvody žalovaných nie sú naplnené, rozsudok súdu prvej inštancie je založený na správnom právnom posúdení veci, súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k správny skutkovým záverom, procesný postup súdu prvej inštancie bol správny a zákonný a k žiadnemu porušeniu práva na spravodlivý proces nedošlo. Rozsudok súdu prvej inštancie považuje za vecne správny, presvedčivý, riadne odôvodnený a predovšetkým spravodlivý. Pokiaľ žalovaní účelovo tvrdia, že zmluvu o dielo s ním uzatvoril iba žalovaný 2/ a žalovaná 1/ nikdy nebola účastníkom tejto zmluvy, nemal žiadnu vedomosť o tom, že by žalovaní neboli manželmi ani o žiadnej dohode medzi žalovanými o tom, že by mal žalovaný 2/ pre žalovanú 1/ zabezpečiť rekonštrukciu jej bytu. Byť, v ktorom sa rekonštrukčné práce vykonávali, patril a dodnes patrí len žalovanej 1/, ktorá požiadala projektanta o vypracovanie projektu, byť sa rekonštruoval podľa jej požiadaviek a predstáv, spoločne so žalovaným 2/ si zabezpečovala časť materiálov na rekonštrukciu, osobne sa stretla s jeho konateľom pri uzatváraní zmluvy a dávala pracovníkom pokyny na jeho realizáciu, realizáciu diela osobne kontrolovala a napokon realizované dielo prevzala a začala ho užívať. Skutočnosť, že žalovaná 1/ bola objednávateľom diela dokazuje aj krycí list vypracovaného rozpočtu, kde sú uvedení ako objednávateľia obaja žalovaní. Zo žiadnych skutočností teda nevyplýva, že by nemala byť zmluvnou stranou zmluvy o dielo. Je síce pravdou, že objednávateľom diela môže byť aj osoba odlišná od vlastníka nehnuteľnosti, avšak v prejednávanej príhode bola objednávateľom aj sama žalovaná 1/ ako vlastníčka bytu. Súd prvej inštancie preto správne vyriešil otázku existencie pasívnej vecnej legitímácie žalovanej 1/, ktorá sa podľa vykonaného dokazovania po celý čas správala ako objednávateľ. Bola výlučným vlastníkom rekonštruovaného bytu, objednala si vypracovanie projektu u projektanta, odsúhlasila rozpočet, súhlasila s tým, že dielo bude vykonávať žalobca, kontrolovala realizáciu diela, dávala jemu a jeho pracovníkom pokyny v súvislosti s jeho realizáciou a napokon dielo prevzala a začala ho užívať. To, že jej pritom pomáhal aj jej exmanžel, na jej pasívnej legitímácii v konaní nič nemení. Tvrdenia a výpoveď žalovaného 2/ nemožno ani pri najlepšej vôli považovať za hodnovernú, nakoľko žalovaný 2/ je sám v konaní žalovaný, bol odsúdený za majetkovú trestnú činnosť a sám je

nemajetný, v dôsledku čoho prípadný neúspech v spore nebude mať negatívny dopad na jeho majetkové pomery. Z takmer totožných odvolaní žalovaných je zrejme motivácia žalovaných preniesť celé bremeno finančného záväzku na nemajetného žalovaného 2/. Žalovaná 1/ sa v celom konaní účelovo snažila preniesť bremeno záväzku na svojho exmanžela (žalovaného 2/), ktorý v čase začatia konania bol vo výkone trestu odňatia slobody za zločin úverového podvodu, je nemajetný, svoj prípadný záväzok nebude mať ako splniť a z tohto dôvodu je ochotný akceptovať výlučnú zodpovednosť za zaplatenie ceny diela. Neexistuje pritom žiadny spoľahlivý dôkaz o tom, že by malo ísť o zmluvu v prospech tretieho. Konštatoval, že súd prvej inštancie dospel k správne skutkovému záveru, že medzi ním ako zhotoviteľom a žalovanými ako objednávateľmi došlo v auguste 2013 k uzavretiu zmluvy o dielo, predmetom ktorej bola rekonštrukcia bytu žalovanej 1/ podľa projektu a rozpočtu vypracovaného projektantom Róbertom Andrejkom. Existenciu zmluvy potvrdil konateľ G. G., ako aj nezávislý svedok projektant O. S.. Žalovaní pred uzavretím zmluvy o dielo spoločne kontaktovali menovaného projektanta, ktorý zameral byť žalovanej 1/ a na základe jej požiadaviek, pripomienok a predstáv vypracoval projekt rekonštrukcie jej bytu spolu s rozpočtom. Tento rozpočet spolu s projektom mu žalovaní poskytli na osobnom stretnutí. Po uzavretí zmluvy o dielo mu žalovaná 1/ uvoľnila svoj byt za účelom jeho rekonštrukcie. Zmluva o dielo na rekonštrukciu bytu žalovanej 1/ bola uzavretá v ústnej forme na osobnom stretnutí účastníkov konania na základe projektu a rozpočtu od projektanta Róberta Andrejku, ktorý mu žalovaní poskytli. Pokiaľ žalovaní v podaných odvolaniach spochybňovali krycí list rozpočtu zo dňa 28.08.2013, upriamil pozornosť súdu na svedeckú výpoveď svedka O. S., ktorý vo svojej svedeckej výpovedi jasne potvrdil, že žalovaní na spoločnom stretnutí v predmetnom byte súhlasili s vykonaním prác žalobcom a odsúhlasili predložený rozpočet rekonštrukčných prác. Tento svedok tiež explicitne potvrdil, že vypracovanie rozpočtu na prvom stretnutí vyžadovala žalovaná 1/. Svedok O. S. pred súdom vypovedal, že sa na stretnutí v byte žalovanej 1/ dohodlo, že rekonštrukčné práce v jej byte bude robiť on. Menovaný svedok tiež uviedol, že rozsah prác bol dohodnutý u žalovanej 1/ v jej byte a že projekt rekonštrukcie vypracoval na základe jej požiadavky. Okrem toho, aj sám žalovaný 2/ vo svojej výpovedi na pojednávaní potvrdil, že mu bol pred začiatkom rekonštrukcie bytu predložený rozpočet rekonštrukcie vypracovaný Róbertom Andrejkom, a to dokonca na vyššiu sumu 15.164,94 eura. Poukázal na to, že žalovaná 1/ sa celý čas bránila vymyslenou historiou o tom, že mala dohodu so žalovaným 2/, že jej zabezpečí a odfinancuje rekonštrukciu bytu, aby sa k nej mohol vrátiť, čo je však účelovo nepravdivé a bolo v konaní vyvrátené tým, že žalovaný 2/ sa k nej nevrátil a vyvracia to aj sama žalovaná 1/ vo svojom odvolaní. Poukázal tiež na to, že faktúru za cenu diela mu žalovaní nezaplatili, pričom tvrdenie žalovaného 2/, že by mu zaplatil zálohu na cenu prác vo výške 6.000 eur, nebolo v konaní preukázané a konateľ žalobcu jednoznačne vyvrátil, že by bol prijal akúkoľvek zálohu na cenu diela. Nedokazujú to ani údaje v diári žalovaného 2/, ktoré nedokazujú, že by sa týkali zmluvy o dielo a že by mu bola zaplatená akákoľvek záloha na cenu diela. Sumu 3.000 eur, ktorú G. G. ako fyzická osoba prevzal, bola suma vrátenej pôžičky medzi ním a žalovaným 2/. Nebol pritom povinný vecne sa vyjadrovať k detailom pôžičky, ktorú poskytol žalovanému 2/, nakoľko to nie je predmetom tohto sporu. Akýsi list z diára nie je potvrdením o právnom dôvode prijatia peňazí. So žalobcom (spoločnosťou PNB REAL s.r.o.) táto suma nemala nič spoločné. V uvedenom písomnom dôkaze sa obchodné meno žalobcu nikde neuvádza. Žalovaný 2/ nepredložil súdu ani žiaden príjmový pokladničný doklad, ktorý by prijatie akejkoľvek zálohy potvrdzoval. Túto sumu preto nemožno kvalifikovať ako poskytnutie zálohy na cenu diela. Konateľ žalobcu G. G. oboch žalovaných poznal ešte pred uzatvorením zmluvy o dielo, pričom medzi nimi bola dôvera. Z tohto dôvodu aj žalovanému 2/ požičal peniaze a nežiadal žiadnu zálohu na cenu diela. Potvrdenie o prevzatí sumy 6.000 eur nepotvrďuje ani jeho návrh dohody o urovnaní, v ktorom nikde nepotvrdil ani neuznal, že by bol od žalovaného 2/ prevzal zálohu na cenu diela, bol iba ochotný súhlasiť s nižšou sumou, avšak iba za predpokladu, že by sa tým vyhol zdĺhavému súdnemu konaniu a dohoda by zaväzovala aj žalovanú 1/, ktorá však návrh dohody odmietla a tak k urovnaniu sporu nedošlo. V nadväznosti na námietky žalovaných smerujúce k rozporom napadnutého rozsudku s jeho tvrdeniami poukázal na to, že nie je pravdou, že by v priebehu konania menil svoju rétoriku a svoje tvrdenia. Žiadnym spôsobom nezmenil žalobu ani podstatné skutkové tvrdenia v nej uvedené, pričom už v samotnej žalobe označil žalovanú 1/ za pasívne legitimovanú a uviedol, že zmluvu uzatvoril s oboma žalovanými. V žalobe uviedol, že sa so žalovanými dohodol, že vypracuje projekt stavebných úprav a cenovú ponuku na rekonštrukciu bytu žalovanej 1/ a že všetky stavebné práce boli vykonané podľa cenovej ponuky a na základe projektu a požiadaviek žalovaných. V neposlednom rade v žalobe uviedol, že obaja žalovaní vykonané stavebné úpravy v celom rozsahu prevzali. Tieto jeho skutkové tvrdenia boli v konaní pred súdom prvej inštancie hodnoverne preukázané. Naďalej zotrval na tom, že žalovaná 1/ je zmluvnou stranou zmluvy o dielo a je zo zmluvy o dielo zviazaná so žalovaným 2/ spoločne a

nerozdielne, čo bolo v konaní riadne preukázané, keď z vykonaných dôkazov vyplýva, že žalovaná 1/ svojím konaním a spoluprácou počas výkonu rekonštrukčných prác vystupovala v pozícii objednávateľa, a nie iba v pozícii osoby, v prospech ktorej má byť rekonštrukcia vykonaná. Nepopiera skutočnosť, že žalovaný 2/ kontroloval vykonané rekonštrukčné práce, avšak z tohto faktu nevyplýva, že by žalovaná 1/ nemohla byť taktiež objednávateľom. Existenciu zmluvy o dielo pritom potvrdil konateľ žalobcu G. G., ako aj nezávislý svedok projektant O. S.. Procesná obrana žalovaných sa neopiera o žiadne dôkazy, pričom bola vyvrátená svedeckými výpoveďami svedkov, listinami a napokon aj výpoveďou samotného konateľa žalobcu G. G.. Nesúhlasil s názorom žalovanej 1/, že "celé pôsobenie zhotoviteľa v rekonštruovanom byte v čase pred rekonštrukciou a počas nej nezanechalo žiadnu stopu v podobe akýchkoľvek listinných dôkazov, zmlúv, protokolov, prípadne účtovných dokladov...". Žalovaným dodal rozpočet rekonštrukcie, projektovú dokumentáciu vypracovanú svedkom O. S., ako aj faktúru za vykonanú rekonštrukciu. Samozrejme, absentuje príjmový pokladničný doklad, nakoľko ten nebol nikdy vystavený, keďže žalovaní mu neuhradili žiadnu časť ceny diela. Uniesol svoje dôkazné bremeno a svoje skutkové tvrdenia v konaní pred súdom prvej inštancie dostatočne preukázal. Z vykonaných výsluchov svedkov, ako aj z predložených listinných dôkazov jasne vyplýva, že medzi ním a žalovanými bola uzatvorená zmluva o dielo, na základe ktorej sú obaja žalovaní povinní zaplatiť mu dohodnutú cenu diela. S poukazom na uvedené navrhol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť a priznať mu tiež plnú náhradu trov odvolacieho konania.

7. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti vo veci samej v medziach dôvodov podaného odvolania podľa § 380 C.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 C.s.p. a podľa § 378 ods. 1 C.s.p., a dospel k záveru, že v napadnutej časti je potrebné tento rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

8. Žalobca sa v preskúmvanej veci podanou žalobou domáha priznania peňažnej sumy 11.867,64 eura s príslušenstvom, proti obom žalovaným spoločne a nerozdielne, a to na tom skutkovom základe, že s nimi ústne uzavrel zmluvu o dielo, v súlade s ktorou uskutočnil dohodnutú rekonštrukciu bytu žalovanej 1/, pričom žalovaní 1/ a 2/ mu za zhotovené dielo doposiaľ ani len časť dohodnutej odmeny neuhradili. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobe vyhovel s poukazom na zistenie vyplývajúce z vykonaného dokazovania, že medzi žalobcom a oboma žalovanými bola ústna zmluva o dielo uzatvorená a hoci žalobca predmetné dielo - rekonštrukciu bytu žalovanej 1/ zrealizoval, žalovaní mu doposiaľ ani len časť ceny diela neuhradili.

9. Odvolací súd však dospel k záveru, že žalovaní 1/ a 2/ v odvolaní opodstatnene namietajú správnosť ustálenia skutkového stavu súdom prvej inštancie, nesprávne právne posúdenie veci a tiež porušenie ich práva na spravodlivý proces, keď záver, že zmluvu o dielo so žalobcom uzavreli obaja žalovaní, avšak rovnako záver o tom, že doposiaľ nebola žalobcovi uhradená ani len časť odmeny za vykonané práce, nemožno považovať za správne.

10. Súd prvej inštancie dospel k nepochybnému skutkovému záveru o tom, že ústnu zmluvu o dielo uzavreli obaja žalovaní ako objednávateľa, na základe dokazovania vykonaného výsluchom (konateľa) žalobcu, svedkov O. S., B. G. S. T. G., v spojení s obsahom krycieho listu vypracovaného rozpočtu, kde sú uvedení ako objednávateľa obaja žalovaní, s prihliadnutím na skutočnosť, že zo žiadnych skutočností nevyplýva, že by nemala byť zmluvnou stranou zmluvy o dielo aj žalovaná 1/. K tomuto záveru však prvoinštančný súd dospel bez toho, aby vykonané dôkazy riadne vyhodnotil, hoci viaceré z dôkazov neposkytujú žiadnu relevantnú informáciu o okolnostiach uzavretia zmluvy a v prípade ďalších nie je zrejmé, v akom smere pre tento skutkový záver poskytujú oporu. Pokiaľ totiž ide o svedkov B. G. S. T. G., tí pri uzavretí zmluvy vôbec neboli prítomní a o okolnostiach jej uzavretia nemali ani nepriamu vedomosť, keď potvrdili len to, že žalovaná 1/ organizovala práce, zadávala pokyny a inštrukcie ohľadne prípravných i stavebných prác, čo však s okolnosťami uzavretia zmluvy o dielo nemá žiadny súvis. Pokiaľ ide o krycí list rozpočtu, opodstatnene žalovaná 1/ v odvolaní namieta, že tento ňou nie je podpísaný, dôsledkom čoho je podľa názoru odvolacieho súdu povinnosť dôsledne túto listinu, ktorá bola aj podľa výpovede svedka O. S. dodatočne menená, podrobiť hodnoteniu z hľadiska, do akej miery je jej obsah spôsobilý preukázať, že zmluvu o dielo na strane objednávateľa uzavrela aj žalovaná 1/. Napokon, pokiaľ ide o výpoveď (konateľa) žalobcu, treba poukázať na to, že výpoveď každej zo strán sporu, ktoré majú priamy záujem na výsledku sporu, treba zásadne hodnotiť z hľadiska jej pravdivosti a významu pre rozhodnutie mimoriadne starostlivo a kriticky, čo má v preskúmvanej veci za následok, že výpovedi (konateľa) žalobcu treba v zásade priznať rovnaký význam, ako výpovedi žalovanej 1/ a žalovaného 2/. Tieto výpovede sú vzájomne rozporné a za tohto stavu zo samotnej výpovede žalobcu nemožno vyvodzovať bez ďalšieho skutkové závery, a to o to menej, že žalobca resp. jeho konateľ ani nebol podrobne na okolnosti uzavretia zmluvy o dielo vypočutý. Na základe uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že skutkové závery súdu prvej inštancie ohľadne tvrdenia žalobcu, že zmluvu o dielo s

ním uzavreli obaja žalovaní, teda i žalovaná 1/, zatiaľ nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní a treba ich považovať za predčasné; a neopodstatnene potom žalobca vo vyjadreniach v odvolacom konaní argumentuje tým, že v spore nepochybne preukázal uzavretie zmluvy o dielo aj žalovanou 1/. Napriek vykonaným dôkazom totiž viaceré relevantné skutkové okolnosti, ktoré môžu mať význam pre posúdenie otázky, kto vlastne na strane objednávateľa zmluvu o dielo uzavrel, zostávajú nezodpovedané, keď v prípade žalovanej 1/ bolo nepochybne preukázané iba jej správanie v priebehu stavebných prác, ktoré však samé o sebe neumožňuje prijať záver, že uzavrela so žalobcom aj zmluvu o dielo.

11. Pokiaľ ide o výšku uplatneného nároku, odvolací súd sa vzhľadom na viazanosť rozsahom odvolaniami žalovaných 1/ a 2/, ktoré podali iba do vyhovujúcej časti rozsudku súdu prvej inštancie, za stavu, keď žalobca odvolanie nepodal, mohol zaoberať správnosťou napadnutého rozsudku iba vo vzťahu k priznanej peňažnej sume vo výške 11.786,14 eura. V tomto smere sa však súd prvej inštancie vôbec nezaoberal tým, ako a v akej výške bola cena za dielo dohodnutá (ako pevná, podľa rozpočtu, alebo iným spôsobom) a vychádzal bez ďalšieho iba zo znaleckého posudku č. 13/2017 znalca Ing. Juraja Nagya, PhD. Zásadné pochybenie prvoinštančného súdu však podľa odvolacieho súdu spočíva v tom, že sa vôbec nezaoberal listinou predloženou žalovaným 2/, ktorou malo byť preukázané, že žalovaný 2/ žalobcovi uhradil zálohu za predmetné dielo vo výške 6.000 eur. V tomto smere súd prvej inštancie iba lakonicky konštatoval, že obranu žalovaného 2/ v tomto smere považoval za klamlivú a zavádzajúcu, nakoľko v konaní žiadna záloha poukázaná žalobcovi nebola preukázaná, práve naopak, konateľ žalobcu jednoznačne vyvrátil, že by bol prijal akúkoľvek zálohu na cenu diela. Uvedené konštatovanie však nemá oporu vo vykonanom dokazovaní a súd prvej inštancie sa v odôvodnení napadnutého rozsudku ani len nez zmienil o listinnom dôkaze predloženom žalovaným 2/, ktorý má úhradu sumy 6.000 eur preukazovať. Pokiaľ v tomto smere žalobca (aj vo vyjadreniach v odvolacom konaní) tvrdí, že išlo iba o vrátenie pôžičky, ktorú súkromne jeho konateľ poskytol žalovanému 2/, že zápis v diári žalovaného 2/ pri absencii príjmového pokladničného dokladu nemôže preukazovať úhradu zálohy a navyš nie je povinný k podrobnostiam pôžičky sa bližšie vyjadrovať, nakoľko táto nie je predmetom konania, odvolací súd poukazuje na to, že listinu predloženú žalovaným 2/ bol súd prvej inštancie v záujme rešpektovania práva žalovaných na spravodlivý proces povinný ako dôkaz riadne vykonať, podrobiť náležitému hodnoteniu a až na základe takéhoto hodnotenia prijať skutkový záver, či táto listina tvrdenie o úhrade zálohy preukazuje alebo nie. Tento dôkaz je pritom nevyhnutné hodnotiť so zreteľom na všetky okolnosti, ktoré v konaní vyšli najavo, vrátane zohľadnenia skutočnosti, že žalobca bol ochotný so žalovanými uzavrieť mimosúdnu dohodu, v ktorej by sa zaviazali uhradiť mu sumu zníženú (práve) o 6.000 eur, prípadne (v nadväznosti na argumentáciu žalobcu) po zodpovedaní otázky, či konateľ žalobcu bežne vlastnoručne podpisoval diár žalovaného 2/ pri poznámkach týkajúcich sa rekonštrukcie bytu žalovanej 1/. Vychádzajú z uvedeného potom treba skutkové závery súdu prvej inštancie vo vzťahu k otázke žalovanými tvrdenej čiastočnej úhrady ceny diela považovať za predčasné a prijaté postupom, ktorého výsledkom je porušenie práva žalovaných na spravodlivý proces.

12. Odvolací súd však považuje za potrebné poukázať tiež na to, že súd prvej inštancie vychádzal aj z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď nevzal do úvahy, že správanie vlastníka nehnuteľnosti po uzavretí zmluvy o dielo ktorej predmetom je rekonštrukcia jeho nehnuteľnosti, spočívajúce v tom, že pri výkone stavebných prác uskutočňovaných na tejto nehnuteľnosti udeľuje pokyny a inštrukcie, ako konkrétne majú byť práce vykonávané, samé o sebe nepreukazuje, že tento vlastník uzavrel ako objednávateľ so zhotoviteľom aj zmluvu o dielo na uskutočnenie tejto rekonštrukcie, ak nie je vylúčené, že zmluvu s dodávateľom na strane objednávateľa uzavrela iná osoba. V neposlednom rade odvolací súd vo vzťahu k právnomu posúdeniu veci poznamenáva, že odôvodnenie napadnutého rozsudku neobsahuje žiadnu úvahu súdu prvej inštancie, ktorá ho viedla k uloženiu povinnosti žalovaným zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu spoločne a nerozdielne, hoci je nesporné, že nie sú manželmi a ani žalobca netvrdí, že by solidarita žalovaných mala byť založená dohodou zmluvných strán (§ 511 Občianskeho zákonníka). Preto ani v tomto smere nemožno považovať právne posúdenie veci súdom prvej inštancie za správne.

13. Na základe uvedeného možno zhrnúť, že súd prvej inštancie pochybil, keď na základe vykonaných dôkazov, avšak bez ich čo i len základného vyhodnotenia a bez prihliadnutia na všetky okolnosti, ktoré v priebehu konania vyšli najavo, navyš na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, dospel k predčasnému a nesprávnomu záveru, že žalobca v spore preukázal, že zmluvu o dielo uzavrel aj so žalovanou 2/ a tiež, že mu nebola uhradená ani len časť ceny diela.

14. O vyššie uvedených sporných otázkach a skutočnostiach sa súd prvej inštancie navyše nezmenil ani v odôvodnení napadnutého rozsudku, a preto je v tomto smere, resp. v tejto časti, opodstatnená i námietka žalovaných v odvolaní, že napadnutý rozsudok trpí vadami odôvodnenia.

15. Ak by však mal odvolací súd za tohto stavu meritórne spor posúdiť, strany sporu by objektívne nemali žiadnu možnosť reagovať, a to či už z hľadiska potreby doplnenia skutkových tvrdení, prípadne dôkazných návrhov, alebo iných prostriedkov procesného útoku alebo obrany a meritórne prejednanie rozhodnutie vo veci samej odvolacím súdom by v rozhodujúcej miere nahrádzalo prvoinštančné rozhodnutie bez toho, aby bola sporovým stranám riadne poskytnutá možnosť tvrdiť a preukázať všetky rozhodujúce skutočnosti, no zároveň namietajú správnosť skutkových a právnych záverov na inštančne vyššom súde, a tým aj možnosť preskúmania správnosti záverov odvolacieho súdu, ku ktorým by dospel právnym posúdením skutkových zistení z hľadiska tých rozhodujúcich skutočností, ktoré považoval za významné, no najmä tých, ktorými sa súd prvej inštancie nezaoberal. Meritórne rozhodnutie v spore odvolacím súdom by tak vzhľadom na okolnosti veci viedlo k porušeniu práva strán na súdnu ochranu a spravodlivý proces, pričom dôsledné rešpektovanie tohto práva možno v preskúmvanej veci dosiahnuť iba kasačným rozhodnutím.

16. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti a súvisiacom výroku o trovách konania zrušil (§ 389 ods. 1 písm. b/, c/ C.s.p.) a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 391 ods. 1 C.s.p.), v ktorom spor opätovne prejedná; vychádzajúc z toho, že platná právna úprava nevylučuje, aby zmluvu o dielo, ktorej predmetom je rekonštrukcia nehnuteľnosti, uzavrela (v jeho prospech) aj tretia osoba, pričom správanie vlastníka nehnuteľnosti spočívajúce v tom, že konkretizuje podrobnosti predmetu diela a počas výkonu stavebných prác priebežne práce kontroluje a zadáva pokyny, samé osebe nepreukazuje hmotnoprávne postavenie vlastníka ako objednávateľa, ktorý má povinnosť zaplatiť cenu diela; náležite zohľadní, no najmä vyhodnotí všetky stranami predložené a označené dôkazy (vrátane žalovaným 2/ predloženej listiny, z ktorej má vyplývať úhrada zálohy vo výške 6.000 eur), a to jednotlivo, v ich vzájomnej súvislosti a s prihliadnutím na všetko, čo v priebehu konania vyšlo najavo a následne opätovne ustáli skutkový stav veci významný pre posúdenie otázky pasívnej vecnej legitímácie žalovanej 1/ v tomto spore, ako aj výšky uplatneného nároku, opätovne po právnom posúdení veci rozhodne vo veci samej a v odôvodnení svojho rozsudku riadne vysvetlí dôvody svojho rozhodnutia.

17. O náhrade trov (tohto) odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen

a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).